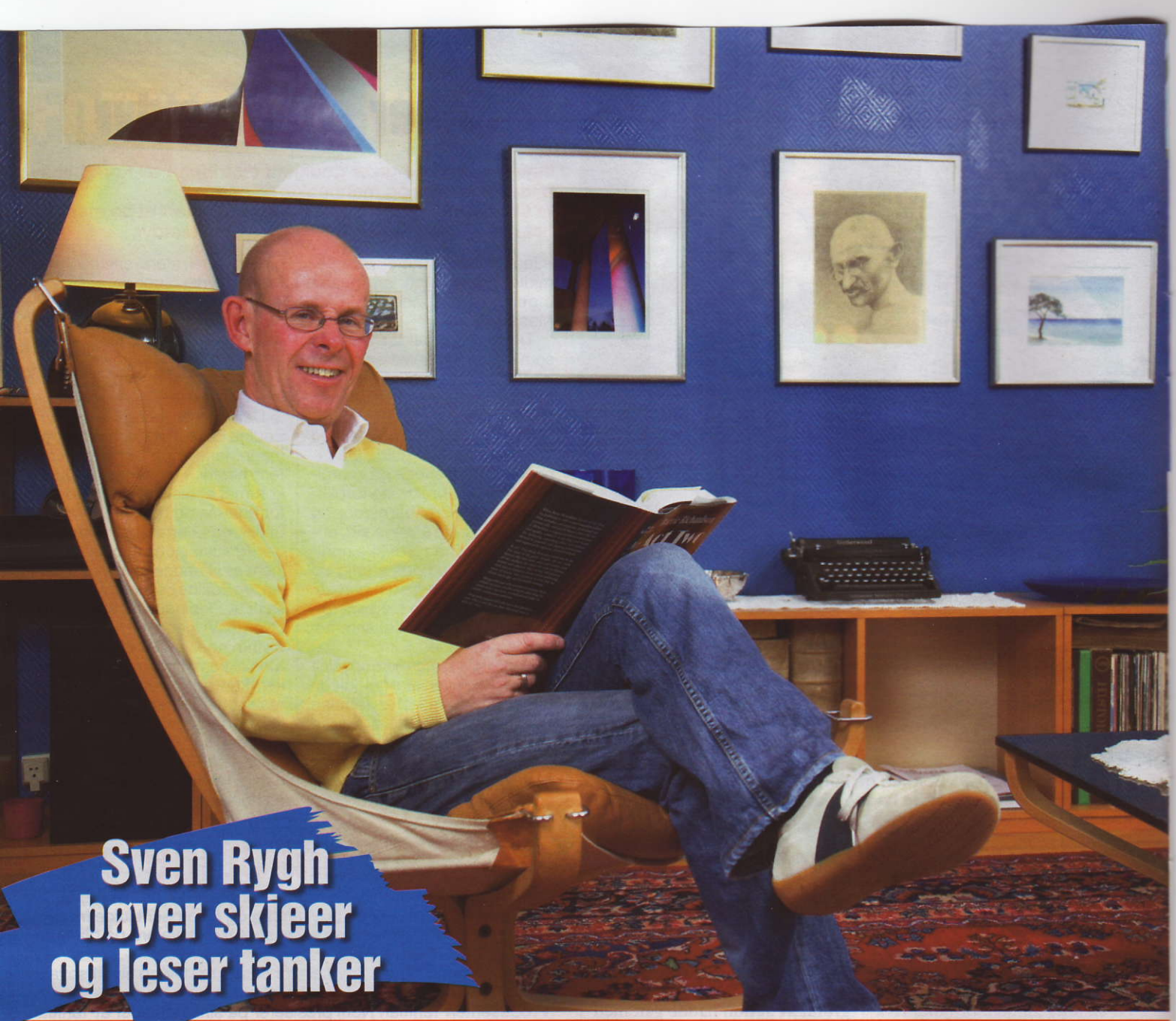

Sven Rygh bøyer skjeer og leser tanker

Jeg har ingen overnat

–Det har hendt at folk ikke tør å snakke med meg, i frykt for at jeg skal kunne lese tankene deres. Men heldigvis er det ikke slik at jeg kan tyde alt som foregår oppe i hodet til folk, sier Sven Rygh (57) fra Bærum.

HJEMMET-REPORTASJE

Tekst: Philip Reiler *Foto: Jørn Grønlund*

I barndomshjemmet til Sven Rygh var det aldri noen som var opptatt av magi eller mystikk. Allikevel bestemte han seg tidlig for å utvikle sine uforklarlige kunststykker.

–Jeg var syv år da jeg lærte min første tryllekunst. Senere ble jeg medlem av Magiske Cirkel Norge, som er navnet på foreningen for tryllekunstnere i Norge. Men etter hvert ble jeg lei av å trylle frem kaniner og få gjenstander til å forsvinne. Så da startet jeg som mentalist istedenfor, forteller han.

Som mentalist driver Sven tilsynelatende med både telepati og forutsigelser. Men han påstår hardnakket at han ikke har overnaturlige krefter.

–Jeg bruker bare de fem sansene de fleste er utstyrt med: syn, hørsel, lukt, smak og følelse, sier han.

–Men hva med den sjette sansen, den som gjør at vi intuitivt kan vurdere en situasjon?

– Ut av disse naturlige sansene skaper jeg en opplevelse av at det også finnes en sjette sans, forklarer han.

–Men den sjette sansen er vel overnaturlig?

–Nei, jeg tror vi alle kan utvikle en sjette sans. Det handler vel så mye om konsentrasjon. Alle kan utvikle sin egen bevissthet. Når jeg opptrer, benytter jeg menneskekunnskap, psykologi og kroppsspråk, i tillegg til å ha litt flaks, innrømmer han.

Treffer blink

Tiden er inne for Sven til å demonstrere ferdighetene sine. Jeg blir bedt om å tenke på en per-

LESEKROKEN: – Jeg er glad i å lese bøker som kan lære meg noe nytt. Denne boken handler om menneskesinnet, og er veldig interessant, forteller Sven.

urlige evner

son som det ikke er lenge siden jeg møtte. Først skriver Sven navnet mitt på en lapp og bretter den. Deretter får jeg beskjed om å skrive navnet på personen på lappens bakside. Jeg holder lappen i knyttet neve før han får den og river den i stykker.

Stillheten knuger. Det er bare kvitringen fra undulatene i stuen som kan høres.

Sven bryter tausheten: – Så du vedkommende i dag?

– Ja.

– Er det familie?

– Nei.

– Er det en jente?

– Ja.

– Er hun lys?

– Ja.

– Bruker hun briller, men ikke alltid?

– Ja.

– Ses dere hver dag?

– Ja.

– Hva hadde du sagt om jeg fortalte deg at det er din gode venninne Tone du har i tankene?

– Da hadde jeg blitt imponert, svarer jeg.

For det er jo helt riktig. Det *var* Tone jeg hadde i tankene!

Noe å gruble over

– Jeg liker å skape mysterier og gi folk litt å gruble over, sier Sven, før han henter et knippe solide spiseskjeer fra kjøkkenskuffen.

Helt siden Uri Geller gjorde bøying av skjeer til et fenomen, har dette vært noe som har fascinert de fleste av oss.

Så tar han en av skjeene i stål. Han konsentrerer seg. Blodårene spretter frem i pannen og svetten pipler. Skjeen holder han fremfor seg. Sakte, men sikkert bøyer den seg.

Som de fleste andre liker vi å tro at vi har et rasjonelt forhold til det som egentlig er uforklarlig. Vi ber om å få en demonstrasjon til. Denne gangen holder han ikke den ledige hånden over skjeen, men holder skjeen opp mot ansiktet sitt med et intenst blikk. Nok en gang bøyer skjeen seg, som om den skulle være laget av mykt smør.

– Da jeg var med i programmet til Fredrik Skavlan, ville den islandske ambassadøren ha skjeen jeg bøyde med hjem. Noen dager etterpå fortalte han meg at han hadde fått den rammet inn i en monter, forteller Sven.

Det er tydelig at evnen til å bøye skjeer imponerer de fleste. Enten kan en bli irritert over at en ikke skjønner hvordan dette kan skje, eller en kan slå seg til ro med at enkelte ting ikke kan forklares, og la det bli med det.

Egentlig kaféeier

Sønnen Jens Ole (17) synes det er spennende at pappa får til gåtefulle ting, men er ennå ikke blitt innlemmet i hemmeligheten bak de mystiske kunststykkene.

– Han får selv bestemme om han vil det, sier Sven.

Kona Marta Holkesvik er ikke videre bekymret for at Svens kunster skal gå ut over husholdningens kjøkkenbestikk. For som eier av to kafeer har Sven mer enn nok bestikk å ta av.

Egentlig er det kafédriften som er Sven Ryghs «ordentlige» jobb. Men pågangen fra næringslivet og privatpersoner som vil underholdes av Svens magi, er stor. Så det hadde ikke vært noe problem å være mentalist på heltid.

«Jeg bruker bare de fem sansene de fleste er utstyrt med.»

– Likevel foretrekker jeg å opptre bare et par ganger i måneden, sier han.

Er en realist

Det skal mye til før Sven lar seg overbevise om andres uforklarlige evner.

– Jeg er en realist, men kan ikke forklare alt som skjer rundt meg. Jeg møter selvfølgelig skeptikere og mange andre som har samme holdning som meg, men det er morsomt å se hvordan uttrykket i øynene deres forandrer seg når jeg har avsluttet et av eksperimentene mine.

Mange vil kanskje kalle Sven en tryllekunstner. Men det vil han ikke gå med på at han er.

– Det kan være at grensene er litt flytende. Tryllekunstnere skaper jo også mysterier, men bruker ikke mange mentale evner i sine rutiner.

– Men er dette virkelig noe hvem som helst kan gjøre?

– Kanskje ikke alle, men med nok trening og nok tid er det utrolig hva en kan få til. Jeg mener det er riktig å si at de fleste til en viss grad kan utøve ikke-fysisk innflytelse og påvirkning. Akkurat som en sans kan bli skjerpet for å kompensere for tapet av en annen sans, eller måten hukommelsen kan bli utvidet og skjerpet, er de flestes psykiske potensial alltid ukjent inntil det er avdekket og utforsket. Jeg lar andre bestemme hvor mystisk dette egentlig er, sier Sven Rygh. ◆

hjemmet@hm-media.no

• Du kan lese mer om Sven Rygh på hans hjemmeside: www.svenrygh.no

BØYER SKJEER: Sven Rygh får skjeer til å bøye seg ved hjelp av tankekraft. Som eier av to kafeer har han heldigvis nok skjeer å ta av.